

АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВЧОЇ ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ З ПИТАНЬ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСЕЛЕННЯ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ УКРАЇНИ

Кубарева І.В., Демянік К.О.

Національний фармацевтичний університет,

м. Харків, Україна

socpharm@ukr.net

Вступ. На сьогодні в українському суспільстві дуже гостро постає проблема забезпечення сільського населення якісною та доступною фармацевтичною допомогою. Економічна недоцільність відкриття аптечних організацій в сільській місцевості, призвели до того, що система фармацевтичної допомоги мешканцям сіл та селищ стала практично недоступною.

З огляду на вищезазначене, **метою** нашого дослідження став аналіз чинної законодавчої та нормативно-правової бази з питань організації фармацевтичного забезпечення сільського населення в Україні.

Реалізація поставленої мети обумовила завдання дослідження, які полягають у наступному: проаналізувати існуючий стан законодавчої та нормативно-правової бази України у сфері обігу лікарських засобів (ЛЗ) та фармацевтичного забезпечення сільського населення з подальшим аналізом недоліків та переваг цієї системи.

Методи дослідження. У роботі використано системно-логічний та порівняльний методи аналізу.

Результати дослідження. На сьогодні в Україні існують чіткі правила щодо здійснення фармацевтичного забезпечення населення, які встановлюються відповідними законодавчими та нормативно-правовими документами. Одним з основних законодавчих актів є Закон України № 1775-III від 01.06.2000 р. «Про ліцензування певних видів господарської діяльності». Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової та роздрібною торгівлі лікарськими засобами, які

затверджені наказом МОЗ України № 723 від 31.10.2011р. суттєво змінили систему фармацевтичного забезпечення мешканців сільської місцевості та забезпечили наступні переваги:

- можливість дозволу на відпуск ЛЗ у приміщеннях фельдшерсько-акушерських пунктів, сільських лікарнях, амбулаторіях загальної практики згідно договорів, укладених з ліцензіатом;
- встановлення нижчої мінімальної площі аптеки в селі порівняно з міськими аптеками до 30 кв.м і зменшення площі обов'язкових аптечних приміщень, а саме до 10 кв.м – торговельного залу, 6 кв.м – матеріальна кімната, 4 кв.м – кімната персоналу;
- можливість відкриття аптечної організації у будинках громадського призначення, сільської ради або підприємств поштового зв'язку без улаштування окремого самостійного виходу назовні;
- можливість надання послуги «ліки на замовлення» у відділеннях поштового зв'язку сільської місцевості згідно переліку ЛЗ, встановленого МОЗ України.

З огляду на вищезазначене, можна стверджувати, що впроваджені державою зміни впливають на систему фармацевтичного забезпечення сільського населення, але у цілому не здатні вирішувати основні проблеми і мають суттєві недоліки, зокрема:

- недоцільність відкриття аптечних організацій, з урахуванням податкового навантаження, яке призводить до збитковості;
- наявність заборони послуги «ліки на замовлення», у відповідності Ліцензійних умов та умов відпуску й зберігання ЛЗ, що суттєво впливає на доступність фармацевтичної допомоги мешканцям сільської місцевості.

Таким чином, внесення змін до Ліцензійних умов з подальшим переглядом, правової та законодавчої бази, в першу чергу, з питань удосконалення оподаткування, є, на нашу думку, пріоритетними напрямками удосконалення системи фармацевтичного забезпечення в сільській місцевості.